

Здавалося б, це питання давно втратило актуальність, після того, як за роки тоталітаризму в кожному селі імперським катом споруджували насамперед монументальні комплекси та пам'ятники, а уже потім дбали за благоустрій населеного пункту.

Маразматик з протягнутою рукою і досі бовваніє на більшості майданів країни, "...щоб загарбать та з собою взяти в домовину..." (Т.Ш.) А тому досить дивно було почути від одного з керівників штабу Литвина запитання: "А як ви ставитеся до ідеї спорудження пам'ятника восьми мільйонам українців, на котрі зменшилося населення України за роки незалежності?"

– Позитивно ставимося, Анатолію Васильовичу, з двох причин. По-перше тому, що українська нація на відміну від багатьох інших, що втратили свою ідентичність за значно менший проміжок часу колоніального гноблення, ніж українці, – попри лютий етноцид який застосовували до українців завойовники, особливо Велико-Польща та Велико-Московщина, – українська нація не лише вистояла, але боролася за незалежність встеляючи рідну землю трупами ворогів і власних синів. По-друге, якщо литвиновці спокутують свою долю гріха в антиукраїнських діях, в антинаціональних діях, імперських прихвоснів, всіх отих так званих "аграріїв", голів колгоспів, що нині в "овечій шкурі" оплакують селянську долю під куполом та поза ним, захопивши й собі ласі шматки підчас звірячого шматування УРСР, злодіями всіх ґатунків. Окрім того й Володимир Михайловичу й самому є про що каятися, бо його "час Литвина" не нині наступив, а тягнеться з часів Кучми, в якого він був фаворитом. Пригадаймо хоча б те, як творилася свого часу "заєдівська більшість" поза парламентом, яку він очолював, як голова того збіговиська; пригадаймо скандал і претензії до нього О.О. Мороза, пов'язані зі смертю Гонґадзе тощо. Тому й споруджуйте шановні, проросійські анти-націоналісти, пам'ятники українській нації, котра мужньо тримає оборону своїх національних пріоритетів, всупереч волі діючої в Україні влади, в якій Литвин, при парламентсько-президентській формі правління, має найвищі повноваження, а тому і повинен нести й найбільшу відповідальність.

Споруджуйте пам'ятники українцям за вкрадені в народу кошти, але спочатку познімайте, милі вашому серцю, тоталітарні ідоли, що й досі наводять жах на віками мордованих українців. Кайтеся і йдіть спокійно самі від влади – вам це зарахується, бо рано чи пізно терпець у народу вірветься і він вас змете! Час імперських прихвоснів, що проголошують антинаціональні тези на користь присутності імперських військ в Україні минув ще тоді, коли створювали "Комітети солдатських матерів", котрі не бажали віддавати своїх синів на імперські бойні в Сумгаїті, Баку, Карабасі, Грузії, Чечні. "Час Литвина" – це час манкуртів і малоросів, це час ганьби і зрад, і слава Богу – це уже вчорашній день.